

Waarom innovaties komen maar niet gaan

Deel II 'Hernieuwd'

In mijn vorige blog ben ik ingegaan op het perspectief van bedrijven en de mogelijkheid tot innoveren. Hierin werd de diversiteit beschreven waarmee innovaties in bedrijven te maken krijgen. De essentie hiervan was dat innoveren wordt uitgevoerd vanuit een rule-based denken: 'we maken gebruik van eenvoudige oplossingen met een voorspelbare uitkomst'. We hebben een reeds bewezen aanpak die gestandaardiseerd is. Angelsaksische 'hard power oplossingen' waarbij het resultaat centraal staat.

In de commentaren hierop werd aangegeven dat het een te simpele voorstelling van zaken was. Onnodig te zeggen dat dit natuurlijk volkomen een terechte opmerking was en zoals zo vaak was de gekozen oplossing (eerder beginnen met het team samenstellen) het probleem niet! Deze ligt veel dieper en heeft zijn oorsprong in de mogelijkheid tot innoveren binnen systemen. Schumpeter beschreef dat innovatie de kern van de economie is en koppelde hieraan de term creatieve destructie. Nieuwe innovaties maken oude producten overbodig.

Binnen de zorg zien we dit niet gebeuren. Innovaties moeten zich juist aanpassen aan de strikte grenzen van het bestaande systeem: juridisch dichtgetimmerd, rigide vastgelegd in protocollen, scherp gemanaged op budgetten en met een onuitputtelijke inkoopfocus. Nieuwsgierigheid is hierbij vervangen door efficiëntie en doelmatigheid.

De vitaliteit van vernieuwing is hierdoor begrensd, het is een illusie geworden, met dreigende incompetentie of waarbij handelen verworden is tot een 'doen alsof' uitvoering. Het wordt dan ook tijd voor een hernieuwde nieuwsgierigheid met andere perspectieven, nieuwe vaardigheden, verbindende relaties, dempend management en lichtvoetige rebellie.

Bas van der Mierden